

POLITIKEN

Søndag

REJSER

TEMAREJSER

NYHEDER

GUIDER

STORBY OG KULTUR

SOL OG STRAND

HOTELLER

MENU

Politikens beregner: [✈️ Tjek din flyrejses klimaaftryk her](#)

GRATIS FRAGT
til alle nye kunder

Vi har talt kalorierne for dig

nemlig.com
DAGLIGVARER NÅR DET PASSER DIG

LÆS MERE

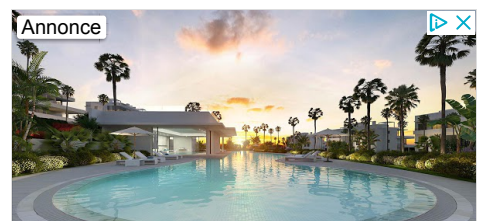

[Se billedserie](#)

Foto: Ulla Lund

Tag med på verdens farligste vandresti

Efter at have været lukket i 12 år er El Caminito del Rey nord for

spanske Málaga genåbnet.

TEMAREJSER 23. MAJ 2015 KL. 10.30

ULLA LUND (TEKST OG FOTO)
El Caminito del Rey

LÆS ARTIKLEN SENERE

▶ AUTOMATISK OPLÆSNING BETA

Der er 100 meters fri formidabel udsigt ned i kløften Defiladero de los Gaitanes – også gennem trappernes åbne mellemrum. Efter en gyngende hængebro bliver det dog nemmere at nyde den knap 1 meter smalle gangbro på 'Kongestien', der klitrer sig til siden af klipperne og tidligere var verdens farligste sti. Den svæver i spanske Andalusien ved El Chorro 75 kilometer nord for Málaga.

»Hold da op. Hjemme tør jeg ikke gå ad broen over åen. Hvordan kommer jeg over her?«, lyder det på klingende jysk ved hængebroen i den sydlige del af Kongestien.

Vel ovre bugter stien sig blidt og giver frit udsyn til vandreservoir, kløft og klipper.

Læs også: Er det her verdens mest skræmmende vandrestier?

Bjergstien El Caminito del Rey genåbnede i påsken 2015 efter at have været lukket i 12 år. Det tog nogle år, inden de lokale myndigheder og turistsammenslutningerne fik skaffet pengene til renoveringen af stien. Når også parkeringspladser m.m. er færdige, har projektet kostet godt 90 millioner kroner.

Selve bygningen af den nye udgave af stien begyndte i 2011. Resultatet er en ny og sikker, men stadig spændende vandresti, som løber oven over den gamle, så man undervejs kan gyse over, hvordan den må have været at gå på de sidste år af dens smuldrende levetid.

Den oprindelige Kongesti stod færdig i 1905 og er ikke blevet vedligeholdt siden 1920'erne; men den var fin og sikker, da kong Alfonso XIII gik på den i 1921, hvorefter den fik sit kælenavn 'Kongens lille sti'.

Stien fungerede i mange år som en genvej for skolebørn, kvinder til markederne og transportvej for lastede æsler mellem fjerne landsbyer.

Læs også: Her er verdens 10 mest fantastiske vandreruter

De sidste år inden restaureringen var det kun vovehalse, som forsøgte sig. Caminito del Rey blev officielt lukket i 2000 – det år var der to dødsfald og flere

Tvangssalgs på Costa Del Sol

Modtag et Gratis Eksemplar af Vores Tvangssalgs Katalog

Annonce

MEST LÆSTE**Den dansk-irakiske skuespillerinde Dina Al-Erhayem er død**

KULTUR |

I hele landet snager personale i vores intime sundhedsoplysninger

DANMARK |

Midt i en økonomisk optur: Ledige over 60 år bliver sorteret fra på jobmarkedet

FORBRUG OG LIV |

Costa del Sol Lejligheder

Modtag et Gratis Eksemplar af Vores Tvangssalgs Katalog

Lomborg Properties

Abn

Annonce

i årene op til. Flere faldt gennem den hullede cement eller drattede ned fra de smalle jerndragere, de balancerede på, hvor stien var smuldret helt væk.

Den nye vandresti er af træ med stormasket ståltrådsnet i hoftehøjde ud mod dybet, hvis man nu skulle snuble. Og som beskyttelse mod sten oppefra låner alle vandrere hjelm og skal registrere sig, før og efter de går ad stien.

Med stift blik og et fast tag i begge sider kommer den jyske kvinde stønnende over. Jeg er på vej modsat - fra syd mod nord - og har mine egne kvaler. Selv om jeg mener at have kureret min højdeskræk gennem års gradvis større udfordringer, ved jeg ikke rigtig, hvad der venter mig; men kravle kan man vel altid, hvis det bliver alt for slemt.

På den anden side af hængebroen holder trapperne op, og stien bliver vandret og klæber til de lodrette limstensklipper de næste kilometer. Udsigten ned er rå uden formildende omstændigheder. Koncentration, koncentration - på omgivelserne opad, siger den fornuftige stemme; den ufornuftige trækker blikket ned, foreløbig kun i sekunder ad gangen, før svimmelheden retter det opad igen. Forbavsende hurtigt bliver det dog nemmere at turde kigge ned.

Vind og kredsede gribbe

Og smukt er det. Klipperne står i nuancer af hvidligt, gennemskåret af gult, gråt, sort med lidt rødorange glød. Under stien buldrer og snor floden Guadalhorce sig. Efter en kilometer udvider den smalle kløft sig, og herfra kan man forude øjne den såkaldte skjulte dal kaldet Appelsindalen, der er omgivet af stejle klipper til alle sider.

Floden har formet de bløde limstensklipper, så de står med spidse kanter - godt hjulpet af et barsk bjergvejr med vind og vand også fra oven; dalen ligger som en frodig oase midt i stenriget.

Læs også: På vandretur på toppen af Lillebæltsbroen

Bjergvinden bider lidt, og støvregnen vasker sveden af panden, men får ikke bugt med de halvklamme håndflader. Vinden er altid frisk i disse luftige højder, og i går var stien af sikkerhedsgrunde lukket på grund af for stærk blæst. Regnen får duftene frem fra den smule grønt, det er lykkedes for at hage sig fast mellem klipperne. Højt oppe kredser store gribbe, i området lever ræve, kaniner og vilde geder, men ingen af dem lader sig se i dag.

Det gør til gengæld toget, flere gange, hvor det kommer susende gennem de to nærmest legoagtige bjergtunneler på modsatte klippeside. På denne side er jeg i øjeblikket alene i bjergriget uden andre vandrere i syne.

Vinden hvisler og blander sig med fuglesang nedefra i samklang med en svag buldren fra floden. Et øjeblik af naturlyde og ellers stor stilhed.

Automatisk har jeg løsnet grebet om den 1 centimeter tynde, kolde stålwire, der følger klippevæggen. Den er en slags symbolsk sikkerhedsgelænder for de nervøse at holde fast i. Ikke at det er nødvendigt, for stien er absolut sikker. Man kan stadig se resterne af den gamle sti – og gyse.

Læs også: Ferie i Danmark: Her er 7 skønne vandreruter

Rundt om et klippeudhæng står et par fyre, som holder godt fast i wiren og kanter sig fremad med kropskontakt til de solide bjerge; længere fremme småløber unge russere og hopper endda på den platform, hvor kun tykke glasplader adskiller dem fra dybet.

Derude er udsigten ekstra flot – og skræmmende; men ligesom tungen absolut vil røre en øm tand, er der også en vis masochistisk tilfredsstillelse i skiftevis at stirre til dybet under støvlerne og hurtigt se op. Et skilt advarer om kun at stå her fire ad gangen. Det overholder de unge russere ikke, men *jeg* skynder mig ind på en mere fast grund ... hvis man da kan kalde en udhængende gangbro i 100 meters højde sådan.

ANNONCØRBETALT INDHOLD FRA NABOLANDSKANALERNE

Knud Romer: »Vi danskere er meget mere tyske, end vi er bevidste om«

[Læs mere](#)

Tag på oplysnings- og
NABOLANDS
KANALERNE

Snæver og bjergtagende

Under den nye sti er der solide, nye jerndragere forankret dybt i klipperne. Jeg føler mig nu rimelig tryk, og indtrykket af det varierede landskab kan rigtig suges ind, her hvor kløften vider sig ud. Der er frit udsyn til floden med dens sideforgreninger, små indsøer, spredte løv- og fyrretræer og næste snævre del af kløften et par kilometer forude.

Hele stien er 7,7 kilometer lang. Desuden skal man i begge ender gå flere kilometer for at nå til selve Caminitoen. Den hængende del er i alt 2,9 kilometer, delt i to etaper.

Lige nu holder den 'klatrende' bjergsti pause og fortsætter midlertidigt som almindelig sti med frisk skovduft fra store kogler og fyrretræer. Et par vilde, lillablomstrede salvieplanter lyser kraftigt op i alt det grønne.

Læs også: 22.000 kilometer: Her er det perfekte USA-roadtrip

Her er flot, men lidt kedeligt i forhold til bjergstien. Heldigvis fortsætter den høje nu igen; først som trapper, som løfter os op mod, hvor El Chorro-kløften snævrer voldsomt ind igen.

På dette stykke er der flere steder kun 10 meter over til den modsatte klippevæg. Det giver et flot kig til de mange klippestykker, der hænger som lange draperinger, og til rederne hos de mange småfugle, der holder til i de nedre regioner af 'højhuset'.

Regnen er stoppet, og solen sender varme lyse stråler over sti, bjerge og landskab. Jeg vender om og går samme vej tilbage i stedet for at fortsætte på stiens sidste 3 kilometer. Turen er anderledes afslappet, og jeg har blik og sanser fuldt på omgivelserne. Og fryder mig lidt over at møde nye vandrere, som gisper og først lige er ved at vænne sig til højderne og den lodrette udsigt.

GIV ARTIKLEN I GAVE

Som Politiken-abonnent kan du ubegrænset dele artikler med dine venner og familie.

REDAKTIONEN ANBEFALER

Er det her verdens mest skræmmende vandrestier?

TEMAREJSER | |

LÆS MERE:

Her er verdens 10 mest fantastiske vandreruter

TEMAREJSER | |

På vandretur på toppen af Lillebæltsbroen

FERIE I DANMARK | |

22.000 kilometer: Her er det perfekte USA-roadtrip

BILFERIE | |

Ferie i Danmark: Her er 7 skønne vandreruter

FERIE I DANMARK | |